

Kumi - bibelstudiet

Bibeltextern Mark 5:21-43

Synagogföreståndarens dotter. Kvinnan med blödningar

När Jesus hade farit tillbaka till andra sidan sjön samlades mycket folk omkring honom. Medan han var där vid sjön kom det dit en synagogföreståndare vid namn Jairos. Då han såg Jesus kastade han sig för hans fötter och bad enträget: "Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet." Och Jesus gick med honom.

Mycket folk följde efter och trängde sig in på honom. Där fanns en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år. Hon hade varit hos många läkare och fått utstå mycket. Det hade kostat henne allt hon ägde, men ingenting hade hjälpt, snarare hade hon blivit sämre. Hon hade hört vad som berättades om Jesus, och nu kom hon bakifrån i hopen och rörde vid hans mantel, för hon tänkte att om hon bara fick röra vid hans kläder skulle hon bli hjälpt. Och genast stannade blodflödet, och hon kände i kroppen att hon var botad från sitt onda. När Jesus märkte att det hade gått ut kraft från honom vände han sig om i hopen och frågade: "Vem rörde vid mina kläder?" Lärjungarna sade: "Du ser väl hur folk tränger på, och ändå frågar du vem som har rört vid dig!" Han såg sig omkring efter henne som hade gjort det. Kvinnan, som visste vad som hade hänt med henne, kom rädd och darrande fram och föll ner för honom och talade om hur det var. Han sade till henne: "Min dotter, din tro har hjälpt dig. Gå i frid. Du är botad från ditt onda."

Medan han ännu talade kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: "Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre." Men Jesus, som hörde deras ord, sade till föreståndaren: "Var inte rädd, tro bara." Sedan lät han ingen mer än Petrus och Jakob och hans bror Johannes följa med, och de gick hem till föreståndaren. Där såg han upprörda människor som grät och klagade högt. Han gick in till dem och sade: "Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover." Då skrattade de åt honom. Men han körde ut allesammans och tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg. Så tog han barnets hand och sade: "Talita koum!" (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!). Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal. De blev utom sig av förvåning, men han förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt. Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.

Bibelstudiet

"Talitha Kumi (*Lilla flicka, res dig upp*)" säger Jesus. Uppmaningen verkar först skrattretande: *Hur kan en död flicka möjligtvis resa sig upp?* Och ändå, med Jesus är det omöjliga möjligt; livet besegrar döden.

Mark 5: 21–43 ger oss berättelserna om två helandeunder: Jairos dotter som är dödligt sjuk och en kvinna som har haft blödningar. Hos Markus är dessa två berättelser sammanvävda. Jairos, en ledare i synagogan och kvinnan med blödningar kom båda desperat sökande efter helande och befrielse från sina lidanden när de närmade sig Jesus. I båda fallen blir de sedda, lyssnade till och får svar av Jesus.

Temat i denna text inspirerade anställda på Sabeel och vänner att fråga sig vad berättelserna betyder nu, för våra liv och i vårt sammanhang. 2009 samlades palestinska kristna för att skriva Kairosdokumentet för att vittna om orättvisorna på grund av ockupationen, högt och djärvt. Nu tänker vi att tiden har kommit för att gå från ord till handling. När vi nu delar de anmärkningsvärda teman som vi fann i Mark 5:21 – 43 så ber vi dig att, tillsammans med dina erfarenheter, reflektera över vad berättelserna väcker hos dig och på vilket sätt du känner dig uppmanad att resa dig upp i ditt eget sammanhang.

Att läsa texten i den palestinska kontexten

När vi läser texten i den palestinska kontexten är det lätt att känna empati med de många årens lidande för kvinnan med blödningar och indentifiera sig med smärtan Jairos måste ha känt när fick budskapet att hans dotter var död. Palestinier tvingades att lämna sitt hemland 1948 under Nakban – vilket resulterade i att två tredjedelar av den palestinska befolkningen blev flyktingar och spreds över regionen och i världen. Efter kriget 1967 kom palestinier som levde på Västbanken, tillsammans med dem i Östra Jerusalem och på Gazaremsan under israelisk ockupation. Som för kvinnan med blödningar, har vårt lidande fortsatt: det fortsatta byggandet av bosättningar, den separerande muren, det illegala fängslandet av barn, tvångsflyttningar av samhällen från deras mark och restriktiva bestämmelser som separerar familjer.

”Eloi, Eloi, lema sabachtani?” (Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?).

Det finns dagar när det känns som om situationen i Palestina och för palestinier är lika hopplös och sorglig som nyheten om Jairos dotters död. Sedan 1967 har lite ändrats för oss. När palestiniers rättigheter fortsätter att ignoreras både av Israel och det internationella samfundet, är det lätt att känna att vårt hopp om en rättvis fred är dött. Bland bibelstudiedeltagarna och våra anställda har vi delat hur det i kontexten av det pågående lidandet, ibland känner oss arga på Gud. Vår klagan – vår vrede – är ett rop till Gud och vår vidare gemenskap att agera för rättvisa, fred och försoning.

Utmaningen i att agera

Palestinier har reagerat på olika sätt mot orättvisor. I sfären av NGO:s och akademier, har vi ibland blivit så fixerade vid våra event, projekt och aktiviteter så att det har varit svårt att stanna upp och notera vad annat som händer omkring oss. Ibland är vi som anhängare, som inte ser värdet av aktiviteter som inte passar in i det sätt vi arbetar. När Jesus frågar: “Vem rörde vid mig?” blir lärjungarna förvirrade. De ifrågasätter hur Jesus överhuvudtaget frågar detta när det är trängsel på grund av människor som omger honom på alla sidor. Bara den, som har besökt Gamla stan i Jerusalem en bråd dag, när skaror trängs med varandra på sin väg mot Al-Aqšamoskén har en känsla av vad som pågår i denna scen. Vi kan föreställa oss

att lärjungarna ville gå genom folkmassan så fort som möjligt på väg mot en annan plats. Trots det, tar sig Jesus tid på sig, att ställa sin fråga och att intressera sig för kvinnan med blödningar. Ofta är det lätt att bli som lärjungarna, så fångad av det dagliga oväsendet och kaoset, att vi missar att upptäcka människan i marginalen, som ropar efter befrielse.

Efter att ha uthärdat pågående lidande under ockupation, upplever en del palestinier situationen så hopplös att de inte har någon energi att agera överhuvudtaget. Likt människorna som kom till Jesus och meddelade, "Din dotter är död, du ska inte besvära Mästaren mera." De ifrågasätter varför somliga fortsätter att använda tid och energi för att aktivt utmana ockupationen när det verkar som om inget kan ändras. Ibland skrattar människor till och med åt försöken med ickevålds-motstånd eftersom de verkar lika meningslösa som när Jesus försöker bota en flicka som redan är förklarad död.

Effata! (Öppna dig)

Befrielse

Kärnan i Mark 5:21 – 43 är en berättelse om helande. I det här avsnittet reflekterar vi på tre dimensioner av helande: hopp, handling, och befrielse mitt i det dagliga livet.

Hopp har en viktig roll i berättelsen. Efter att ha besökt läkare i 12 år utan framgång, har kvinnan inte totalt gett upp hoppet om att finna ett botemedel för sin sjukdom. När Jairos får budskapet att hans dotter är död, är Jesus svar slående: "Var inte rädd, tro bara."

Uppmaningen att tro är utmanande. Ja, det är en viktig del för uthålligheten i att fortsätta att söka befrielse. Jesus ord uppmanar oss att tro att det som verkar skrattretande, verkligen är möjligt.

Det verkar kanske rent av vara enfaldigt av oss att hoppas på att vi, genom att samarbeta med andra organisationer i Palestina och med våra internationella vänner, kan stoppa ockupationen. Trots det, med Guds nåd, här är vi och vi proklamerar att, där döden är, ser vi endast slummer. Vi vill helhjärtat stå fast i vårt hopp.

I berättelsen är hoppet parat med handling. Både Jairos och kvinnan närmar sig Jesus aktivt. Av kärlek till sin dotter lämnar Jairos sitt hem för att finna läkaren. På ett liknande sätt visar kvinnan med blödningar modet att sträcka sig fram och röra vid Jesus mantel. Markus berättar att i det ögonblicket kunde Jesus känna kraften som gick ut från honom och kvinnan var botad – befriad från sitt lidande. Jesus säger: "Din tro har hjälpt dig." Kvinnan var inte en passiv mottagare av helande snarare en aktiv deltagare i sin egen befrielse.

Berättelserna om Jairos och kvinnan med blödningar utmanar oss att fortsätta att agera för att människor i vårt land ska få frihet, både palestinier och israeler. Genom Kumi Now-initiativet, när vi ut och tror att det är möjligt att situationen i Palestina kan förvandlas. Vi tar, likt kvinnan i Markus evangelium initiativet till handling baserat på vår tro att det omöjliga kan göras möjligt.

Slutligen, undren i denna berättelse händer i vanliga ögonblick i vardagslivet. Kvinnan med blödningar befinner sig mitt i en kaotisk folkmassa när hon rör vid en mantel. I den sista scenen av berättelsen i Markus evangelium, vänder sig Jesus till den lilla flickan och säger till henne: "Talitha kumi!" Res dig upp. Talitha kumi, i originalspråket arameiska, det vardagsspråk som Jesus och folket talade fastän evangelierna är skrivna på grekiska. Vi är vittnen till hur Jesus gör någonting mirakulöst av det vanliga.

Det vardagsspråk Jesus använder för att bota den lilla flickan uppmuntrar oss till att förvänta oss under. Vi bevittnar Jesus makt när han bryter in vardagsögonblicken av våra liv. Vi hör Jesus med auktoritet säga *res dig upp* i vårt sammanhang – för att bli befriad från lidande likt kvinnan med blödningar och att vakna upp ur sömnen likt Jairos dotter.

När vi nu har sagt sanningen om vår situation och hävdar att orättvisan har tagit plats i vårt land, så säger vi att *nu* är tiden inne för att handla. Det är därför vi lanserar Kumi Now-projektet – ett upprop om att kollektivt resa oss upp och handla för befrielse.

Talitha Kumi (Res dig upp)